

Dansk Handels- og Kontormedhjælper - Tidende.

Organ for Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælperforeninger.

Redaktionen:
Guldbergsgade Nr. 69 A.
Aarhus.

Centralorganisationens Hovedkontor:
Forchammersvej 26, St.
København V. Telefon Nr. 7450.

Ekspeditionen:
Annagade Nr. 26, 1ste Sal.
Aarhus.

Nr. 3.

1. Februar 1901.

1. Aarg.

Gundel gaar nu over til at omtale vor Fordring om »samme Løn for lige Arbejdsydelse af den kvindelige og den mandlige Arbejdskraft«. Kvinden har fra de allerældste Tider indtaget en meget underordnet Stilling i Samfundet. Ja de gamle Romere afholdt endog Kongres for at drøfte Spørgsmaalet, om Kvinden virkelig var Menneske ligesom Manden. Det vedtoges dog, om end med kneben Majoritet, at Kvinden var

et Menneske. Men man glemte at vedtage, at hun som saadant ogsaa skulde have samme Rettigheder og samme Forpligtelser som Manden. Og det har man glemt langt op igennem Tiderne. Kvinden vedblev at blive betragtet som en Art Slave; først paa Slutningen af Middelalderen mildnedes hendes Stilling noget, og siden da er den gradvis, men langsomt, forbedret. Det er dog den allerseneste Tid, der kan opvise den kvindelige Emancipation, hvis sidste Udslag er Kvindens Indtræden i Erhvervslivet.

Dette sidste er de fleste tilbøjelige til at betragte som et aldeles uberettiget Skridt fra Kvindens Side. Denne Opfattelse er forkert; thi samtidig med at man anerkender Kvinden som Menneske, maa man ogsaa give hende Ret til at leve Livet saaledes, som det efter hendes Evner og Anlæg maatte passe hende bedst. Og i alle Tilfælde maa vi indrømme hende Plads i Erhvervslivet af den Grund, at der fødes langt flere Pigebørn end Drengbørn, hvilket altsaa nødvendiggør, at hun funderer sin Stilling ligesom Manden, saaledes at hun kan ernære sig selv, hvis hun ikke finder en mandlig Forsørger.

Manden er ofte saa villig til at vise Kvinden hen til Kød-gryderne — det er det eneste Sted, hun har hjemme.

Dem, der gør det, glemmer, at Industrien, Maskintekniken, har lagt Kvindens tidligere Arbejdsfelt brak; idet den lettere, hurtigere og fikserer erstatter de Produkter, hun frembragte med Hændernes Arbejde.

Den kvindelige Arbejdskraft blev altsaa delvis fortrængt fra sit tidligere Felt, hvor naturligt at den da søgte over i Industrien, hvor der manglede Kræfter til at betjene Maskinerne.

Fra Industrien var Springet ikke langt over i Handelen. Det er fuldbragt. Det er et Produkt af Udviklingen, og vi formaa ikke at stampe derimod. Sandt er det jo imidlertid, at Kvinden yder den mandlige Arbejdskraft en højst uheldig Konkurrence; og her er Opgaven for os i vort Arbejde i denne Sag.

Vi maa se paa den kvindelige Arbejdskraft med de samme Øjne som paa den mandlige. Den skal dygtiggøres.

Al den fuldstændig ubrugelige Arbejdskraft, som vi nu træffe rundt omkring paa Kontorer og i Butiker, maa udryddes. Kvinden maa ligesom Manden præstere Bevis for sin Dygtighed; kan hun ikke det, henvises ogsaa hun til straks at søge anden Livsstilling. Den Arbejdskraft, der saa bliver tilbage — baade kvindelig og mandlig — stilles fuldstændig ens i Løn og Arbejdsvilkaar. Det er den rette Vej at gaa, og vil kun være til Gavn for begge Parter.

Men for at opnaa denne Reform — og forøvrigt ogsaa de foregaaende — er det en absolut Nødvendighed, at kvindelige og mandlige Medhjælpere staa sammen, og i en fælles Organisation arbejde paa de fælles Kravs Gennemførelse til fælles Bedste.

Disse fem Reformers, fortsatte Taleren, har jeg dvælet saa udførligt ved, fordi jeg anser dem for at være Hovedhjørnestenen i vor Organisations Bygning, og det er derfor nødvendigt, at enhver fuldtud forstaaer Organisationens Hensigt med Hensyn til deres Løsning.